Dosar nr. 4r-681/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-22019870-02-4r-21022025 judecător Vitalie Moroșanu

D E C I Z I E
în numele Legii

19 iunie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Preşedintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Marcel Popescu și Svetlana Vîșcu

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Agenției Națională Transport Auto, Șalari Vitalie, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 9 decembrie 2024, prin care a fost anulată decizia cu seria și nr. ANTA01***** din 19.01.2022 prin care SRL „Consvitraliu" a fost recunoscut vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 207 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 461 alin. (2) din Codul contravențional,-

A C O N S T A T A T:

Prin decizia agentului constatator inspector superior ANTA, Plești Ruslan din 19.01.2022, persoana juridică SRL „Consvitraliu" a fost trasă la răspundere contravențională şi sancționată în temeiul art. 207 alin. 1 Cod contravențional, cu amendă în mărime de 240 unităţi convenționale, pentru faptul că, la data de 25.10.2021 ora 15:20 min, în r-l Strășeni, s. Gornoe, în urma verificării mijlocului de transport de model „*****" cu n/î *****, care efectua transportul de mărfuri în cont propriu, la care tahograful nu era verificat metrologic, punând în pericol siguranța rutieră în trafic, ignorând prevederile art. art. 110 alin.4, 137 alin. 1 Cod transportului rutier.

La data de 03.02.2022, SRL „Consvitraliu" a depus prin intermediul ANTA, contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator menționate, solicitând anularea acestora şi încetarea procesului contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27.03.2023, a fost admisă contestația depusă de directorul SRL ”Consvitraliu”, Tcaci Victor, anulat procesul-verbal seria/nr.ANTA01***** din 19.01.2023 şi decizia de sancționare emisă în baza acestuia, cu încetarea procesului contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2024, a fost admis recursul declarat de către agentul constatator, din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, Alexandr Mîțu, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27.03.2023, în cauza contravențională în privința SRL ”Consvitraliu”, intentată în temeiul art. 207 alin.1 Cod contravențional și remisă cauza la rejudecare, în prima instanță în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 9 decembrie 2024, a fost admisă contestația depusă de directorul SRL ”Consvitraliu”- Tcaci Victor. Anulată decizia cu seria și nr. ANTA01***** din 19.01.2022, prin care SRL „Consvitraliu” a fost recunoscut vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 207 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 461 alin. (2) din Codul contravențional.

Nefiind de acord cu hotătîrea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Agenției Națională Transport Auto, Șalari Vitalie a declarat recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 9 decembrie 2024, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărîrii, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

În susținerea recursului se invocă că, nu a fost inițiat nici un control inopinat sau planificat în sensul Legii 131/2012, iar fapta contravențională de transport de persoane a fost constatată în rezultatul monitorizării traficului de transport de persoane și mărfuri în traseu, potrivit atribuților de serviciu cotidiene.

De asemenea invocă, și art. 1, alin (5) din Legea 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, potrivit căruia „Pentru controlul operațiunilor de transport, precum și pentru controlul vehiculelor rutiere, materialului rulant, aeronavelor şi supravegherii navelor, efectuate siguranței de organele de control în domeniul transporturilor în scopul și securității, nu se aplică prevederile prezentei legi în partea ce ține controalelor de planificarea planificate, controlului, întocmirea planului controalelor și periodicitatea inițierea și notificarea controalelor, conținutul și procedura de emitere/înregistrare a delegației de control."

Distinct de cele relatate supra, instanța de fond într-un mod contradictoriu constată că, în speță nu atestă careva probe ce ar demonstra circumstanțe de imposibilitate de întocmire a planului de remediere , însă înainte de aceasta precitează art. 46/1, alin. (5) Cod Contravențional.

O asemenea afirmare/constatare nu suportă nici o critică, or, instanța urma să explice modalitatea de remediere a încălcării constatate. Deci, la caz, este vorba de o încălcare totalmente contravențional, iremediabilă, condiție pentru care, potrivit art.

46/1, alin. (5), lit. d) Cod planul de remediere nu se întocmeşte. Instanța de fond în susținerea argumentului de întocmire a planului urma să menționeze care anume măsuri de remediere trebuia să aplice agentul constatator. În astfel de circumstanțe, instanța de fond a comis erori grave care pot fi reparate doar printr-o nouă rejudecare.

Prin urmare, concluzionează că, instanţa de fond nu a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, iar hotărârea instanței nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ceea ce constituie temei pentru înaintarea recursului în conformitate cu art. 466, lit. d) Cod contravențional.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În conformitate cu art.458 alin.(1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra Ro*****iei, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină

elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează spața dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, Colegiul Penal constată că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr.ANTA01***** din 19.01.2022 și deciziei emise în baza acestuia, SRL „Consvitraliu" a fost sancţionată cu amendă în mărime de 240 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 12 000,00 lei, în baza art. 207 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reținut în acțiunile acestuia că, „la 25.10.2021, ora 15:20, în r-nul Strășeni, s. Gornoe post cîntar, a fost verificată unitatea de transport de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, care efectua transport rutier de marfă în cont propriu, la care tohograful nu era certificat metrologic, astfel punând în pericol siguranța rutieră în trafic".

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 9 decembrie 2024, a fost anulată decizia cu seria și nr. ANTA01***** din 19.01.2022, prin care SRL „Consvitraliu" a fost recunoscut vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 207 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 461 alin. (2) din Codul contravențional.

Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a SRL „Consvitraliu", în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet.

Astfel, se atestă faptul că, în speță agentul constatator până la emiterea decizie de sancționare urma să se conducă de prevederile Capitolului V^1 din Codul contravențional potrivit art.461 alin.(11) Cod contravențional „Prevederile prezentului capitol se aplică pentru contravențiile prevăzute la art. 55–61, art.74–74^3, art. 76^1, art. 77 alin. (1)–(7), art. 77^1, art. 79 alin. (1) și (5), art. 80–84, art. 91^1, art. 93–95, art. 97–98, art. 109–156, art. 157 alin. (1)–(3), (5) și (6^1), art. 158–169, art. 177, art. 180^1, art. 182–196^1, art. 197 alin. (1)–(10) și (12)–(29), art. 198–200^1, art. 204, art. 206, art. 207, art. 221^1, art. 224, art. 246–259^1, art. 268–271, art. 272^1 alin. (3), (7)–(11), (13) și (14), art. 273 pct. 1)–4), 6), 10)–14), 17) și 18), art. 274 alin. (2)–(4), (6) și (7), art. 275, 276, art. 277^1–281, art. 283–285, art. 286 alin. (1), (2) și (5), art. 293^2 alin. (4) și (5), art. 330^1, art. 330^3, art. 330^5, art. 344–345, art. 348, art. 349 alin. (1) și (4), art. 358, art. 358^1, art. 364 alin. (6)–(8), art. 364^1, și pe lângă procesul verbal cu privire la contravenție să întocmească planul de remediere „Planul de remediere reprezintă o anexă la procesul-verbal cu privire la contravenție,

întocmită în condițiile prezentului capitol, în care agentul constatator stabilește, cu titlu de reco*****dare, măsuri de remediere și termenul realizării acestora în vederea conformării contravenientului cu cerințele legislației".

Potrivit alin.(5) al art.46[1] Cod contravențional „Agentul constatator nu întocmește un plan de remediere în cazul în care: a) contravenientul înlătură imediat încălcarea constatată; b) în termen de 3 luni de la data realizării unei măsuri de remediere din planul de remediere, contravenientul săvârșește din nou contravenția pentru care aceasta a fost stabilită; c) contravenientului i-au fost emise prescripții pentru aceleași încălcări de către organul de control, conform Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, iar acesta nu le-a executat în termenul stabilit; d) încălcarea este iremediabilă."

Coelgiul penal remarcă că, agentul constatator după întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție era obligat să întocmească un plan de remediere, iar acest plan de remediere, urma a fi adus la cunoștință pretinsului contravenient.

Astfel, în speță nu se atestă careva probe ce ar demonstra circumstanțe de imposibilitate de întocmire a planului de remediere. Iar conform alin.(8) al art.46[1] din cod contravențional prevede expres că „*Întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu încălcarea prevederilor prezentului capitol atrage nulitatea procesului-verbal*",

Prin urmare, există circumstanțe privind nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție, iar din considerentele enunțate supra și în conformitate cu prevederile art. 461 alin.(2) Cod contravențional, de încetat procesul contravențional pe motivul nulității procesului verbal cu privire la contravenție.

Totodată, din curpinsul procesul-verbal cu privire la contravenție, se observă că cerințele legale indicate supra nu au fost respectate de către agentul constatator, nefiind specificată în învinuirea adusă SRL „Consvitraliu" prevederile legale care ar obliga-o pe ultima să doteze unitatea de transport în speță cu tahograf.

Potrivit prevederilor pct. 2.1. al Regulamentului privind condiţiile de montare, reparare şi verificare a tahografelor şi limitatoarelor de viteză aprobat prin Hotărârea pentru aprobarea Regulamentului privind condiţiile de montare, reparare şi verificare a tahografelor şi a limitatoarelor de viteză nr. 475 din 20.04.2016, tahografele se instalează şi se folosesc la bordul vehiculelor rutiere destinate transportului de persoane sau mărfuri înmatriculate în Republica Moldova şi cărora li se aplică prevederile art. 137-144 din Codul transporturilor rutiere şi Acordului European relativ la munca echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi internaţionale pe şosele, menţionate la pct. 2.3 din prezentul Regulament.

Astfel, potrivit prevederilor pct. 2.2. al Regulamentului privind condiţiile de montare,
reparare şi verificare a tahografelor şi limitatoarelor de viteză aprobat prin Hotărârea pentru
aprobarea Regulamentului privind condiţiile de montare, reparare şi verificare a

tahografelor şi a limitatoarelor de viteză nr. 475 din 20.04.2016, prevederile prezentului Regulament şi obligativitatea de instalare a tahografelor nu se aplică transporturilor rutiere menţionate la art. 138 pct. (3) din Codul transporturilor rutiere.

Prin urmare, circumstanțele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție sunt neclare, făcând astfel ca acuzarea contravențională să fie incertă și imprevizibilă, or, așa cum a fost descrisă fapta contravențională, ră*****e a fi îndoielnic faptul dacă cu adevărat contravenția a fost comisă de SRL „Consvitraliu", or, de către agentul constatator nu a fost prezentată nici o probă pertinentă și concludentă care să confirme vinovăția SRL „Consvitraliu".

Așadar, în lipsa unor mențiuni exacte și concrete cu privire circumstanțele săvârșirii
contravenției, precum și din considerentul lipsei planului de remediere care este obligatoriu, se încalcă dreptul la apărare al contestatarerei, aceasta fiind pusă în situaţia de a nu-şi putea
formula apărarea în mod corespunzător.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției SRL „Consvitraliu" în comiterea încălcării prevederilor art. 207 Cod contravențional, sunt nefondate, or, agentul constatator nu s-a conformat prevederilor legale și nu a întreprins măsurile legale în sensul demonstrării vinovăției SRL „Consvitraliu,,.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care e*****ă de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra Ro*****iei, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal

contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.207 alin. (1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CoEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere justă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este nefondată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Agenției Naționalã Transport Auto, Șalari Vitalie, și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 9 decembrie 2024, prin care a fost anulată decizia cu seria și nr. ANTA01***** din 19.01.2022 prin care SRL „Consvitraliu” a fost recunoscut vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 207 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 461 alin. (2) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele Colegiului, judecător Ion Bulhac

Judecătorii Marcel Popescu

Svetlana Vîșcu